

skulde have den Opfattelse i Befolkningen, at Soldaterne ikke faar den Ernæring, de med Rette kan gøre Krav paa.

Hermed skal jeg anbefale Finanslovsforslaget til Fremme, og naar Forhandlingen er endt, skal jeg tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Finansudvalget.

Piper: Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Jørgen Pedersen) gennemgik en hel Del af de Tal, som den højtærede Finansminister havde fremdraget ved 3die Behandling i Folketinget, og underkastede disse Tal en Kritik, en Kritik, som jeg meget vel kan slutte mig til, men som jeg, da Sagen nu en Gang er blevet draget frem her, ikke skal gentage. Jeg tror, at den højtærede Finansministers Tal dernede set i Forhold til det Syn, den højtærede Finansminister ellers har og udvikler, naar han taler om finansielle Sager, maa ses i Belysning af den sig nærmende Valgdag; med denne for Øje er det jo heldigt, at denne Regerings sidste Periode kan staa som en sand Guldalder for Vælgerne, en Guldalder, som de gerne ønsker at bibeholde. Foruden de Momenter, som det ærede 5te Medlem for 6te Kreds drog frem, vil jeg dog tillade mig at nævne Pengenes synkende Værdi og den synkende Bevægelse, som Formuerne utvivlsomt om ikke lang Tid ogsaa vil være Genstand for. Det er jo meget godt med de store Skatteindtægter, men naar man ser, hvor meget vanskeligere den største Del af Befolkningen har ved at komme igennem med deres nuværende, som det er fremhævet, store Indtægter end under tidligere Forhold, og hvor lidt de kan tillade sig at udrede af det, de tidligere var i Stand til, saa svarer det i alt Fald ikke ganske til det lyse Billede, som den højtærede Finansminister oprullede, og naar den højtærede Finansminister sammenlignede den Velstand, der nu er i Landet, med de Statslaan, som er optagne, og som vi alle har været med til at bevilge, fordi det har været nødvendigt, kan vore Betæneligheder ved Statsgældens store Forøgelse ikke derved forsvinde, thi den her nævnte store Formueforøgelse vil ganske sikkert — og det vil den højtærede Finansminister nok om faa Aar faa at mærke paa Formueskattens Beløb — forsvinde

for en væsentlig Del, saa snart Omslaget kommer, og det er maaske ikke langt borte. De finansielle Spørgsmaal vedrørende Finansloven maa jo tillige betragtes under den Synsvinkel, at foruden den officielle Finansminister og det finansielle Resultat, han fremlægger, har vi en anden Finansminister, der oppebærer betydelige Indtægter og ogsaa foranlediger store Udgifter — jeg sigter her til Ministeriets Diktator i Henhold til Loven af 7de August 1914.

Det, som for Øjeblikket tildrager sig størst Opmærksomhed hos den store Befolkning, er jo imidlertid ikke de finansielle Tilstande; saa længe Omslaget ikke er indtraadt, er formentlig Folk i Almindelighed ikke meget tilbøjelige til at skænke den Fremtidsudsigt, som maaske kan blive til en trist Virkelighed, nogen videre Opmærksomhed. Nej, det, som fængsler Opmærksomheden i Øjeblikket, er de Valg, som vi snart staar overfor, og her vil jeg da udtale min Glæde over, at vi nu kan foretage disse Valg, uden at det Faremoment er til Stede, som navnlig af den høje Regering, der jo i den Henseende maa være det mest fintmærkende Barometer, har været fremdraget, naar i det sidste Tre-Aar Spørgsmaalet om Valg har staaet paa Dagsordenen, hvad det flere Gange har gjort. Nu har man heldigvis ikke hørt noget til Frygten for denne Valgfare, som gav sig et saa eklatant Udslag under Behandlingen af den vestindiske Sag, og som steg fra Dag til Dag, om hvilket nogle af den højtærede Finansministers Udtalelser afgiver et slaaende Vidnesbyrd. Jeg vil gerne tillade mig at nævne et Par Eksempler paa, hvorledes denne Valgfare steg. Den 10. August udtalte den højtærede Finansminister: „Hvis altsaa denne Konvention forkastes i Landstinget, vil der ikke fra Regeringens Side være noget til Hinder for, at vi gaar til Valg.“ Men allerede Dagen efter, den 11. August, udtalte Finansministeren: „Men saa er det et Landsting, som vel vidende, hvor Faren ligger, roligt kaster Landet ud i Faren“, og den 12. August: „Der er store Betæneligheder . . . ved at tage et Valg paa denne Sag . . . Men jeg fraraader Valg. Absolut fraraader jeg Valg . . . Der er stor Fare for Landet forbundet med at tage denne